

[Domovská Stránka](#) > ... > [Peniaze/peňažné Pohľadávky](#) > [Veci S Nízkou Hodnotou Sporu](#) > Croatia

Veci s nízkou hodnotou sporu

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Chorvátsko

1 Osobitné konanie vo veci s nízkou hodnotou sporu

V Chorvátskej republike sa na veci s nízkou hodnotou sporu vzťahujú články 457 – 467a Občianskeho súdneho poriadku (*Zakon o parničnom postupku*) [Narodne Novine (NN; Úradný vestník Chorvátskej republiky), č. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 a 155/23], zatiaľ čo na európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa vzťahujú články 507o – 507ž Občianskeho súdneho poriadku.

1.1 Rozsah konania, hraničná hodnota

Veci s nízkou hodnotou sporu sú veci, ktorých hodnota sporu nie je viac ako 1 320,00 EUR.

Veci s nízkou hodnotou sporu na obchodných súdoch (*trgovački sudovi*) sú veci s hodnotou sporu najviac 6 630,00 EUR.

Medzi veci s nízkou hodnotou sporu patria aj veci, ktorých žalobný nárok nie je peňažná suma, ale navrhovateľ v žalobe uviedol, že namiesto priznaného nároku súhlasí s prijatím konkrétnej peňažnej sumy, ktorá neprevyšuje 1 320,00 EUR.

Medzi veci s nízkou hodnotou sporu patria aj veci, ktorých žalobný nárok sa netýka peňažnej sumy, ale prevodu hnuiteľného majetku, ktorého hodnota uvedená navrhovateľom v žalobe neprevyšuje 1 320,00 EUR.

Európske konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa podľa súčasnej úpravy riadia nariadením (ES) č. 861/2007 vtedy, ak hodnota nároku okrem všetkých úrokov, výdavkov a poplatkov nepresiahne 2 000 EUR v čase prijatia tlačiva na uplatnenie pohľadávky príslušným súdom.

Konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa vedú tiež v prípade námietky voči platobnému rozkazu, ak hodnota napadnutej časti platobného rozkazu nepresiahne 1 320,00 EUR.

V konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa konanie na súde prvého stupňa musí dokončiť v primeranej lehote a v každom prípade do jedného roku od dátumu podania žalobného nároku.

1.2 Uplatnenie konania

Konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu prebiehajú pred mestským alebo obchodným súdom podľa pravidiel o vecnej príslušnosti stanovených v článkoch 34 a 34b Občianskeho súdneho poriadku. Konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa začínajú podaním návrhu príslušnému súdu, t. j. podaním návrhu na výkon rozhodnutia na základe vierohodného dokumentu notárovi, ak bola včas podaná prípustná námietka voči príkazu na vykonanie rozsudku.

1.3 Formuláre

Tlačivá, iné návrhy alebo vyhlásenia sa predkladajú v písomnej forme, faxom alebo e-mailom a používajú sa iba v rámci európskych konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu podľa nariadenia (ES) č. 861/2007.

Neexistujú žiadne iné vopred určené tlačivá na začatie konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

1.4 Pomoc

V Občianskom súdnom poriadku nie sú uvedené žiadne konkrétne ustanovenia o právnej pomoci v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Navrhovateľ sa v týchto konaniach môže nechať zastupovať advokátom.

V prípade splnenia požiadaviek zákona o bezplatnej právnej pomoci (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN č. 143/13 a 98/19) účastníci konania majú právo na bezplatnú právnu pomoc.

Informácie o programe bezplatnej právnej pomoci v Chorvátsku sa nachádzajú na tejto webovej lokalite: <https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Pravidlá týkajúce sa získavania dôkazov

V konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu musia účastníci konania uviesť všetky skutočnosti, na ktorých zakladajú svoj nárok, najneskôr pri podaní žaloby alebo vyjadrenia k žalobe a predložiť všetky dôkazy potrebné na podporu uvedených skutočností.

V konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu týkajúcich sa námietky voči platobnému rozkazu musí navrhovateľ uviesť všetky skutočnosti, na ktorých zakladá svoj nárok, a všetky dôkazy potrebné na podporu uvedených skutočností musí predložiť najneskôr pri podaní žaloby na súd do pätnástich dní od prijatia rozhodnutia o zrušení platobného rozkazu.

V konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu týkajúcich sa námietky voči platobnému rozkazu musí odporca uviesť všetky skutočnosti, na ktorých zakladá svoj nárok, a všetky dôkazy potrebné na podporu uvedených skutočností musí predložiť najneskôr do pätnástich dní od prijatia podania navrhovateľa, v ktorom navrhovateľ uviedol všetky skutočnosti, na ktorých zakladá svoj nárok, a v ktorom predložil všetky dôkazy potrebné na podporu uvedených skutočností.

Účastníci konania môžu uviesť nové skutočnosti alebo predložiť nové dôkazy na predbežnom pojednávaní iba vtedy, ak ich bez vlastného zavinenia nemohli uviesť alebo predložiť v žalobe či vo vyjadrení k žalobe alebo v podaní podľa uvedených ustanovení, v ktorom by uviedli všetky skutočnosti, na ktorých zakladajú svoj nárok, a v ktorom by predložili dôkazy na podporu uvedených skutočností.

Nové skutočnosti a dôkazy uvedené alebo predložené účastníkmi konania na predbežnom pojednávaní v rozpore s uvedenými ustanoveniami súd zamietne.

Na vykonávanie dôkazov sa uplatňujú všeobecné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Dôkazy v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu môžu preto pozostávať z inšpekcií, písomností, svedeckých výpovedí, znaleckých posudkov nariadených súdom, dôkazov poskytnutých účastníkmi konania a súd rozhodne, ktorý z predložených dôkazov sa použije na preukázanie skutkovej podstaty.

Ďalšie informácie o dôkazoch a o vykonávaní dôkazov sú uvedené v informačnom zväzku s názvom „Vykonávanie dôkazov – Chorvátska republika“ ([Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska](#)).

1.6 Písomný postup

Konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa vedú písomne.

V konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu súd uskutoční pojednávanie, ak sa domnieva, že je to potrebné na uskutočnenie postupu vykonávania dôkazov, alebo ak aspoň jeden z účastníkov konania predloží opodstatnený návrh na uskutočnenie pojednávania. Súd prijme rozhodnutie o zamietnutí návrhu účastníka konania na pojednávanie, ak sa so zreteľom na okolnosti veci domnieva, že konanie možno objektívne viesť aj bez pojednávania. Proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu účastníka konania na pojednávanie sa nedá odvolať.

1.7 Obsah rozsudku

Keďže neexistujú žiadne osobitné ustanovenia o obsahu rozsudku v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uplatňujú sa všeobecné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, t. j. článok 338 Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom sa ustanovuje, že písomné znenie rozsudku musí obsahovať formálny úvod, výrok a odôvodnenie.

Úvod rozsudku musí obsahovať: informáciu, že rozsudok sa vyhlasuje v mene Chorvátskej republiky; názov súdu; meno a priezvisko samosudcu alebo predsedajúceho sudcu, sudcu spravodajcu a členov senátu, meno a priezvisko alebo názov, osobné identifikačné číslo a bydlisko alebo sídlo účastníkov konania, ich právnych zástupcov a zástupcov; stručný opis predmetu sporu; dátum ukončenia hlavného pojednávania; označenie účastníkov konania, ich právnych zástupcov a zástupcov, ktorí sa zúčastnili na hlavnom pojednávaní; a dátum vydania rozsudku.

Výrok rozsudku musí obsahovať rozhodnutie súdu o uznaní alebo zamietnutí osobitných nárokov vo veci samej a druhotných nárokov, ako aj rozhodnutie o existencii alebo neexistencii nároku predloženého na urovanie (článok 333 Občianskeho súdneho poriadku).

Súd vo svojom odôvodnení stručne opíše nárok účastníkov konania, skutočnosti, ktoré uviedli, a dôkazy, na ktorých sa tieto tvrdenia zakladajú. Súd okrem toho uvedie a vysvetlí, ktoré z týchto skutočností sa snažil preukázať, prečo a ako preukázal tieto skutočnosti a či ich preukázal na základe vypočutia dôkazov, aké dôkazy boli predložené a prečo a ako boli posúdené. Súd výslovne uvedie, ktoré ustanovenia hmotného práva uplatnil pri rozhodovaní o nárokoch účastníkov a v prípade potreby uvedie svoje stanovisko k názorom účastníkov na právne dôvody sporu a na akékoľvek návrhy alebo námietky, ku ktorým neuviedol dôvody v rozhodnutiach prijatých v priebehu konania.

V odôvodnení rozsudku pre kontumáciu, rozsudku vynesenom v neprítomnosti, rozsudku založenom na uznaní nároku alebo rozsudku založenom na vzdaní sa nároku, sa musia uviesť iba dôvody na vydanie takýchto rozsudkov.

1.8 Náhrada trov

Rozhodnutie o náhrade nákladov konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa vydá na základe všeobecných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom účastník, ktorý bol úplne neúspešný v spore, je povinný nahradiť náklady protistrane a jej vedľajšiemu účastníkovi.

Ak boli účastníci konania vo veci čiastočne úspešní, súd najprv stanoví percentuálne úspešnosť každého účastníka a potom percento úspešnosti menej úspešného účastníka odpočíta od percentuálneho úspechu úspešnejšieho účastníka a vzápätí určí sumu konkrétnych a celkových nákladov účastníka úspešnejšieho vo veci, ktoré boli potrebné na riadny výkon konania, a potom tomuto účastníkovi nahradí časť z celkových nákladov, ktoré zodpovedajú percentuálnemu podielu, ktorý zvýšil po zohľadnení percentuálnych hodnôt úspešnosti účastníkov vo veci. Podiel úspešnosti vo veci sa posúdi na základe priznaného nároku a zároveň sa zohľadní aj úspech pri predkladaní dôkazov na podporu nároku.

Súd môže bez ohľadu na uvedené skutočnosti prikázať každému účastníkovi nahradiť protistrane špecifické náklady na základe článku 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom sa stanovuje, že bez ohľadu na výsledok veci má účastník nahradiť protistrane náklady, ktoré jej vznikli v dôsledku vlastného zavinenia alebo udalostí, ktoré spôsobila.

Ak účastníci konania mali vo veci približne rovnakú mieru úspešnosti, súd môže nariadiť, aby každý účastník znášal svoje vlastné náklady konania alebo aby jedna strana nahradila druhej strane špecifické náklady na základe článku 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd môže rozhodnúť, že jedna zo strán by mala uhradiť všetky náklady, ktoré vznikli protistrane a jej vedľajšiemu účastníkovi, ak protistrana neuspela len v pomerne malej časti svojho nároku a v tejto časti nevznikli osobitné náklady.

Bez ohľadu na výsledok konania je však účastník povinný nahradiť protistrane akékoľvek náklady, ktoré jej vznikli v dôsledku vlastného zavinenia alebo udalostí, ktoré spôsobila.

1.9 Možnosť odvolania

V konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu možno podať odvolanie len proti rozhodnutiu o ukončení konania.

Jediný spôsob, ako napadnúť iné rozhodnutia, na ktoré sa vzťahuje odvolanie podľa príslušného zákona, je prostredníctvom odvolania proti rozhodnutiu o ukončení konania.

Vo všetkých ďalších prípadoch sa odvolania riadia podľa všeobecných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Podľa týchto ustanovení môžu účastníci v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu podať odvolanie proti prvostupňovému rozsudku alebo rozhodnutiu do pätnástich dní odo dňa, keď im bol doručený opis rozsudku alebo rozhodnutia.

Rozsudok alebo rozhodnutie, ktorým sa ukončuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, možno napadnúť iba z dôvodu chybného uplatnenia hmotného práva alebo závažných porušení ustanovení o Občianskom súdnom konaní uvedených v článku 354 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, okrem porušenia uvedeného v bode 3 tohto odseku.

■ Posledná aktualizácia: 30/12/2024

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.